

Bc. Max Kušiak: Opera na Klárově

Posudek vedoucího práce

Max Kušiak se rozhodl pro velký projekt. A operní budova velkým projektem bezesporu jest. Je pravda, že k podobně velkému projektu se absolvent FA ČVUT nemusí dostat desítky let, někteří se k němu nedostanou nikdy. Proto mají smysl akademické úlohy spíše většího než menšího rozsahu. Studenti se na nich více naučí. O tom jsem po téměř třech desetiletích ve škole zcela přesvědčen. Ve škole je cílem vždy cesta. Další důvod, proč to zkusit je společenský – výzkumný. Při hledání místa pro koncertní halu, ale i pro novou operu, stejně jako pro Slovanskou epopej, vynaložilo město mnoho energie. Bohužel velká část té energie byla zbytečná. Diplomní projekt pana Kušiaka například jednoznačně potvrdil, že se budova opery na daný pozemek prostě nevejde. V průběhu práce jsme museli vzdát oboustranná boční jeviště, aby mohl být diplomní projekt dokončen. Naštěstí to právě akademická úloha umožňuje.

Max Kušiak pracoval usilovně, jak si takový úkol zaslouží. Variant bylo mnoho a různých. Postupně se ukazovalo, že pozemek má tolik omezení, že je zřejmé, že musí být z alternativ pro operu v Praze vyřazen. Škoda, místo je to krásné a velká budova by mu slušela.

Symetrická dispozice operní budovy pana Kušiaka z počátku mátlá. Na zcela asymetrický pozemek se *nehodila*. Teprve po diskusi, že budova nemusí (a nemá) být symetrická a je možné redukovat boční jeviště nastal potřebný zlom. Pan Kušiak si trochu oddechl a začal pracovat svobodněji. Je ovšem zjevné, že i Zaha Hadid má ve své *zcela nepravidelné opeře* zcela pravidelné dispozice provozu opery. Stejně tak Snohetta v Oslu. Za nejsymetričtější, z příkladů uvedených Maxem v diplomním semináři, lze považovat operu kodaňskou. Žádná by se ale na pozemek na Klárově nevešla. Záleží také na počtu diváků.

Pan Kušiak musel v závěru pracovat s faktem, že budova by měla být opticky menší. Provozně se to podařilo, i když výstup z parkoviště na nejexponovanějším nároží opery je dost brutální. Já bych to nazval chybou. Možná proto na obrazech není vidět vůbec. Také by mne zajímalo, proč hrany zborcených ploch na střeše, sestupující ze čtyř hran a rohů provaziště, jsou v jednom rohu zdvojené. Je vidět, že závěrečný finiš přináší mnohá překvapení. Říká se, že chybička polidští. Celkově je nutné postup práce i její výsledek pochválit. Provoz i interiéry tak velké budovy jsou zvládnuté a měly by potenciál vývoje v dalších stupních dokumentace.

Doporučuji projekt Maxe Kušiaka k obhajobě a kdybych mohl, navrhl bych hodnocení B.